

РЕШЕНИЕ

№ 2036

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **207** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63 в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ /ДИТСО/ срещу РЕШЕНИЕ №5192 от 13.11.2023г. по нахд №15570/2022г. на СРС, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №23-2200573 от 10.11.2022г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда –Софийска област“, с което на „Нестле България“АД е наложена имуществена санкция от 2500лв. за нарушение на чл.262, ал.1 т.1 от Кодекса на труда /КТ/ във връзка с чл.128, т.2 от КТ, както и е осъден касатора да плати разноските по делото от 600лв..

С касационната жалба се иска отмяна на оспореното решение по съображения, че не се споделят изводите на СРС, основание за отмяна на НП. На първо място се визира, че неправилно СРС е приел, че АУАН е издаден от ненадлежно териториално лице, доколкото нарушението е извършено на територията на [населено място], а актосъставителят е лице от Дирекция „Инспекция по труда“ -С. област. Сочи се, че компетентността произтича не от чл.16, ал.2 от Устройствения правилник на Изпълнителна Агенция „Главна инспекция по труда“ /ИАГИТ/ -отм., определящ, че Дирекциите „Инспекции по труда“ осъществяват дейността си на територията на съответната област, а от изключението по чл.16, ал.2 т.14 от правилника –отм., която

норма дава право на Изпълнителния директор да определя обхвата на дейността и компетентността на инспекторите по труда. В тази връзка се сочи, че е издадена Заповед №3-0683 от 11.08.2022г., с която на служителите от ДИТ –С. област е възложено изрично друга от разписаната териториална компетентност. В касационната жалба по този въпрос има и позоваване на съдебна практика и теория. Оспорват се и констатациите по съществуването на спора формирани в решението на СРС, че деянието не е извършено, доколкото СРС е приел, че данните за това дали на работничката Д. е изплатено възнаграждение за извънреден труд, следват от разпечатката за достъп до сградите, която няма характер на официален документ и е компроментирана.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от юрк.Н.. Претендира се юрк.възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба чрез адв.Л. оспорва жалбата и претендира разноски от 600лв. за адвокатски хонорар.

Представителят на СГП –изразява становище за неоснователност на жалбата и предлага решението на СРС като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, като обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна.

В производството пред СРС е установено, че на АУАН е издаден на 03.10.2022г. от Т. К. на длъжност „старши инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда“ - С. област за нарушение, извършено на територията на [населено място] от „Нестле България“ АД, за това, че не е изплатен за м.02.22г. на посочените 20 дати положения от лицето Й. Д. извънреден труд от 22 часа общо за месеца.

Касационният състав намира съображенията на СРС за правилни и законосъобразни. Споделя се извода, че към момента на процесното нарушение /м.02.22г./ и датата на издаване на наказателното постановление 10.11.22г. е действал Устройствен правилник на ИАГИТ /отм./ като в чл.16, ал.2 от него е уредена териториалната компетентност на отделните дирекции - 28 на брой, разположени в административните центрове на съответните области. Разпоредбата на чл.6, ал.2, т.14 от Устройствения правилник на ИАГИТ определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда. Тя визира признатата от подзаконовия нормативен акт възможност на изпълнителния директор да определя само материалната компетентност на инспекторите по труда – да издават валидни актове от кръга на материята, която им е предоставена като правомощия, но не засяга териториалната им компетентност.

В тази връзка правилно е прието, че Заповед №3-0683 от 11.08.2022г., с която на служители от ДИТ –С. област е възложено изрично друга от разписаната териториална компетентност е издадена на основание чл.6, ал.2, т.14 от Устройствения правилник на ИАГИТ, но издателят ѝ не е разполагал с правомощието

да разширява териториалната компетентност на инспекторите от ДИТ Софийска област, поради което тя не поражда целените правни последици. Следователно обосновано СРС е приел, че актоставителят не е компетентен, поради което и НП е незаконосъобразно. В изложения контекст по аналогични казуси АССГ е формирал вече трайна практика – Решение №4257 от 27.06.23г. по кнахд №3157/23г., Решение №6780 от 08.11.23г. по кнахд №7420/23г., Решение №6722 от 07.11.23г. по адм.дело №6667/23г. и т.н..

Касателно цитираната практика на ВАС в касационната жалба – същата е в подкрепа на извода, че изпълнителният директор няма право по отм. Устройствен правилник да променя териториалната компетентност – така Решение №3624 от 15.04.22г. по адм.дело №11698/21г. на ВАС. Отделно аргументи в тази насока могат да се изведат и от новия Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, където изрично е уредена хипотеза на отклонение от териториалната компетентност. Така в чл. 21, ал. 4 е посочено, че „служителите в териториалните дирекции "Инспекция по труда" имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. Служителите на дирекция "Инспекция по труда Софийска област" имат компетентност на контролен орган и в териториалния обхват на Столичната община.“. Понастоящем изрично е разписана нормативно подобна възможност, каквато в отменения Устройствен правилник е липсвала и е недопустимо да се извежда по тълкувателен път.

С оглед изложеното –решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да се остави в сила като се присъдат разноските на ответника за адвокатско възнаграждение от 600лв., за което има доказателства.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. с чл.63, ал.2 ЗАНН - Административен съд-София град XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №5192 от 13.11.2023г. по нахд №15570/2022г. на СРС, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №23-2200573 от 10.11.2022г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда –Софийска област“, с което на „Нестле България“АД ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция от 2500лв. за нарушение на чл.262, ал.1 т.1 от Кодекса на труда /КТ/ във връзка с чл.128, т.2 от КТ, както и е осъден касатора да плати разноските по делото от 600лв..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" ДА ЗАПЛАТИ на „Нестле България“АД 600лв. разноски по делото пред настоящата инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.